

Република Србија
**КОМИСИЈА ЗА КОНТРОЛУ
ДРЖАВНЕ ПОМОЋИ**

Број: 401-00-00094/2017-01

Београд, 23. новембар 2017. године

На основу члана 9. тач. 1) и 3) и члана 13. ст. 1. и 5. Закона о контроли државне помоћи („Службени гласник РС“, број 51/09) и чл. 136. и 137. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/16), у поступку претходне контроле, покренутом на основу пријаве државне помоћи Градске управе за локални економски развој града Чачка, ул. Жупана Страцимира бр. 2, Чачак 32000,

Комисија за контролу државне помоћи на 102. седници, одржаној 23. новембра 2017. године, доноси

РЕШЕЊЕ

1. Дозвољава се државна помоћ коју додељује град Чачак на основу Програма локалног економског развоја за период 2017. – 2019. године.

2. Ово решење објавити на интернет презентацији Комисије за контролу државне помоћи.

Образложење

1. Подносилац пријаве и предмет пријаве државне помоћи:

Поступајући у складу са чланом 3. став 2. Уредбе о начину и поступку пријављивања државне помоћи („Службени гласник РС“, број 13/10), Градска управа за локални економски развој града Чачака доставила је Комисији за контролу државне помоћи (у даљем тексту: Комисија) пријаву државне помоћи Дописом Број: Сл/2017 – IV-5 од дана 30. октобра 2017. године у вези са Програмом локалног економског развоја за период 2017-2019. године (у даљем тексту: Програм) и са Општим обрасцем пријаве државне помоћи (у даљем тексту: Пријава).

Предмет Пријаве и основ за доделу државне помоћи садржан је у Програму.

2. Опис државне помоћи:

2.1. Правни основ за доношење Програма:

Правни основ за доношење Програма садржан је у: члану 20. став 1. тачка 9), а у вези члана 66. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС“, бр. 129/07 и 83/14

– др. закон и 101/16 – др. закон), члану 121. Статута града Чачка („Службени лист града Чачка“, бр. 3/08, 8/13, 22/13, 15/15 и 26/16).

2.2. Давалац државне помоћи:

Давалац државне помоћи је Градска управа за локални економски развој града Чачка, ул. Жупана Страцимира бр. 2, Чачак 32000, матични број: 07183046 (у даљем тексту: Давалац).

2.3. Корисници државне помоћи:

Корисници државне помоћи су домаћи и страни инвеститори, мала, средња и велика предузећа и предузетници.

2.4. Процењени број корисника државне помоћи:

Процењени број корисника државне помоћи је мањи од 10.

2.5. Планирано трајање државне помоћи:

Планирано трајање државне помоћи је од 2017. године до краја 2019. године.

2.6. Инструменти доделе државне помоћи:

Инструменти доделе државне помоћи су субвенције (умањење или одрицање накнада за грађевинско земљиште и за инфраструктурно опремање земљишта) и умањење или одрицање изворних прихода јединица локалне самоуправе.

2.7. Укупан планирани износ државне помоћи:

Укупан планирани износ државне помоћи је 14.000.000,00 динара.

2.8. Висина државне помоћи:

Висина (интезитет) државне помоћи је до 50 % оправданих трошкова.

2.9. Циљ и намена државне помоћи:

Општи циљ Програма је допринос економском развоју града Чачка и стварање повољног пословног окружења.

Специфични циљеви Програма су: подстицај стварању нових предузећа, нових радних места и нових производа на територији града Чачка, креирање локалног финансијског и административног оквира за доделу субвенција, позиционирање града Чачка као снажног привредног центра у Југоисточној Европи и пожељне средине за инвестирање, пословање и живот, подстицај увођења нових технологија и иновација у производне процесе у функцији стварања нових вредности и повећања извоза са територије Чачка.

3. Одлука Комисије:

На 102. седници Комисије, одржаној 23. новембра 2017. године, Комисија је у поступку претходне контроле одлучивала о достављеној Пријави и анализирајући Програм утврдила да:

- је предвиђена додела јавних средстава из буџета града Чачка,
- се средства могу користити за финансирање инвестиционих пројеката и пројеката којим се подстиче конкурентност у производном сектору и сектору услуга које могу бити предмет међународне трговине у складу са законом и другим прописима,
- се од права на доделу средстава изузимају субјекти који средства не могу добити из буџета Републике у складу са законом и другим прописима, и то привредним субјектима који обављају делатности у секторима челика, синтетичких влакана и угља, као ни привредним субјектима у тешкоћама.

Имајући у виду наведено, Комисија је оценила да Програм представља основ за доделу државне помоћи, сагласно члану 2. тачка 1) Закона о контроли државне помоћи („Службени гласник РС“, број 51/09, у даљем тексту: Закон) којим је прописано да је државна помоћ сваки стварни или потенцијални јавни расход, или умањено остварење јавног прихода, којим корисник државне помоћи стиче повољнији положај на тржишту у односу на конкуренте, чиме се нарушава или постоји опасност од нарушавања конкуренције на тржишту.

Такође, а узимајући у обзир чињеницу да корисници нису унапред одређени (познати), Комисија је оценила да се ради о шеми државне помоћи, сагласно члану 12. став 2. Закона, којим је дефинисано да је шема државне помоћи скуп свих прописа који представљају основ за доделу државне помоћи корисницима који нису унапред одређени (познати), односно нацрта, односно предлога прописа, који ће по доношењу представљати основ за доделу државне помоћи корисницима који нису унапред одређени (познати).

Након тога, Комисија је одлучивала о дозвољености државне помоћи која се додељује на основу Програма и, најпре, утврдила да је додела средстава која је предвиђена на основу Програма у складу са чланом 4. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи („Службени гласник РС“, бр. 13/10, 100/11, 91/12, 37/13, 97/13 и 119/14 – у даљем тексту: Уредба), односно да се не ради о државној помоћи која је намењена извозу. Наиме, државна помоћ намењена извозу је забрањена, а забрана доделе државне помоћи примењује се на обим извоза, управљање и руковођење дистрибутивном мрежом роба и текуће трошкове привредног субјекта директно повезане са извозним активностима.

Даље, у члану 16. став 4. тачка 4) Одлуке о условима реализације Програма локалног економског развоја за 2017. годину је наведено да пратећа документација која се подноси уз Образац пријаве на јавни позив, између осталог обухвата и писану изјаву којом се потврђује да за реализацију истог инвестиционог пројекта, односно за исте оправдане трошкове, није додељена државна помоћ, а ако јесте, или уколико је инвеститор аплицирао за средства којима се реализује мера подстицања конкурентности, исти се обавезује да поднесе изјаву, по ком основу, у ком облику и у ком износу му је додељена државна помоћ или државна помоћ мале вредности из буџета Републике Србије, аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе. С тим у вези Комисија констатује да се на тај начин поштује правило кумулације државне помоћи, прописано чланом 5. Уредбе, који предвиђа да се за исте оправдане трошкове примењује најповољнија висина државне помоћи утврђена Уредбом, а која представља горњу границу до које је дозвољено

доделити укупан износ државне помоћи, без обзира да ли се државна помоћ додељује по основу једне или у комбинацији више шема и или индивидуалних државних помоћи и без обзира да ли је додељује Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе.

Комисија је, даље, оцењивала мере предвиђене Програмом.

Комисија је, најпре, утврдила да се Мера за подстицање запошљавања, која обухвата: субвенције које за циљ имају обуку, доквалификацију или преквалификацију, субвенције за додатно запошљавање и субвенције за samozapošljavanje, спроводи у складу са усвојеним локалним акционим планом запошљавања у сарадњи са Националном службом за запошљавање која додељује државну помоћ у складу са правилима за доделу *de minimis* државне помоћи (чл. 95-97. Уредбе).

Затим, Комисија је анализирала Меру за привлачење инвеститора која се реализује:

- обезбеђивањем земљишта које је инфраструктурно опремљено и пословног простора који је у јавној својини града;

- обезбеђивањем закупа на одређено време и опремањем пословног простора за различите намене;

- обезбеђивањем средстава за набавку опреме (машине, алати, остала опрема) неопходне за проширење капацитета или започињање производње.

Комисија је утврдила да се средства могу доделити за:

- 1) пројекте у производном сектору код којих оправдани трошкови улагања износе најмање 50.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења пријаве и којима се обезбеђује отварање најмање 20 нових радних места и то у висини до 50% оправданих трошкова улагања;
- 2) пројекте у производном сектору код којих су оправдани трошкови улагања најмање 100.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења пријаве и којима се обезбеђује отварање најмање 40 нових радних места и то у висини до 50% оправданих трошкова улагања;
- 3) пројекте у производном сектору код којих су оправдани трошкови најмање 500.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења пријаве и којима се обезбеђује отварање најмање 70 нових радних места и то у висини до 50% оправданих трошкова улагања;
- 4) пројекте у сектору услуга чија је минимална вредност 25.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења пријаве и којим се обезбеђује отварање најмање 10 нових радних места и то у висини до 40% оправданих трошкова улагања.

Комисија је Меру за привлачење инвеститора анализирала у односу на правила за доделу регионалне инвестиционе државне помоћи прописане чл. 7-14. Уредбе и утврдила да:

- се средства додељују за почетна инвестициона улагања (материјална и нематеријална имовина) и нова радна места повезана са почетним улагањем, у складу са чланом 7. став 1. тачка 1) Уредбе;

- се од права на доделу средстава изузимају субјекти који обављају делатност у секторима: челика, синтетичких влакана и угља, као и привредни субјекти у тешкоћама, што је у складу са чланом 7. став 2. Уредбе;

- је висина (интезитет) државне помоћи до 50% оправданих трошкова улагања, што је у складу са чланом 8. Уредбе;

- се ради о додели средстава за почетна инвестициона улагања (земљиште, закуп, опрема) и нова радна места повезана са почетним улагањем, у складу са чланом 9. став 1. тач. 1) и 2) Уредбе;

- су оправдани трошкови у малим и средњим привредним субјектима су и трошкови припрема студија и консултантских услуга који су повезани са почетним улагањем ако висина државне помоћи износи до 50% стварно насталих трошкова, сагласно члану 9. став 2. Уредбе;

- у случају куповине привредног субјекта, који је затворен или би био затворен уколико не би био купљен, оправдани трошкови су трошкови куповине имовине тог привредног субјекта од трећег лица по тржишним условима, што је прописано чланом 9. став 3. Уредбе;

- имовина која се стиче куповином мора бити нова, изузев у случају када се државна помоћ додељује микро, малим и средњим привредним субјектима, а у случају преузимања, износ средстава за чије је стицање државна помоћ већ била одобрена пре куповине, одбија се од укупног износа, што је у складу са чланом 9. став 4. Уредбе;

- трошкови везани за стицање имовине која је под закупом, осим земљишта и зграда су оправдани само ако закуп има облик финансијског лизинга и садржи обавезу куповине имовине, на крају периода закупа, а у случају закупа земљишта и зграда, закуп се мора наставити најмање пет година након предвиђеног датума завршетка пројекта улагања, што је у складу са чланом 9. став 5. Уредбе;

- трошкови који се не односе на набавку транспортних средстава и опреме се не сматрају оправданим трошковима са становништва регионалне инвестиционе државне помоћи, како је прописано чланом 9. став 6. Уредбе;

- радно место мора да буде непосредно повезано са почетном инвестицијом, а отворено у року од три године, од завршетка инвестиције, што је у складу са чланом 11. став 1. тачка 1) Уредбе;

- улагање мора да резултира нето повећањем броја запослених у привредном субјекту у поређењу са просечним бројем запослених у протеклих 12 месеци, а у случају да се неко радно место затвори у том периоду, мора се одузети од броја новоотворених радних места, сагласно члану 11. став 1. тачка 2) Уредбе;

- инвестиције и новотворена радна места повезана са предметном инвестицијом морају опстати у истом подручју најмање пет година, а у случају малих и средњих привредних субјеката три године, након завршетка пројекта, што је у складу са чланом 11. став 1. тачка 3) и чланом 14. став 2. Уредбе;

- је корисник средстава дужан да обезбеди учешће од најмање 25% оправданих трошкова улагања из сопствених средстава или из других извора који не садрже државну помоћ, сагласно члану 14. став 1. Уредбе;

- је корисник средстава, након постизања пуне запослености, у складу са уговором о додели средстава, је дужан да сваком запосленом редовно исплаћује зараду у складу са прописима којима се уређују радни односи, у износу који је најмање за 20% већи од минималне зараде у Републици Србији прописане за месец за који се исплаћује зарада, за све уговорено време.

Имајући у виду наведено, Комисија је утврдила да су испуњени сви услови за доделу регионалне инвестиционе државне помоћи садржани у одредбама чл. 7-14. Уредбе, уз напомену да се, у складу са чланом 14. став 4. Уредбе, регионална инвестициона државна помоћ не може доделити великим привредним субјектима, пре него што се не утврди да додела ове државне помоћи утиче на: 1) знатно повећање величине пројекта,

или 2) знатно повећање укупног износа средстава које корисник улаже у пројекат, или 3) знатно повећање брзине реализације пројекта, или 4) реализацију пројекта, који без доделе државне помоћи не би могао да буде остварен.

Најзад, Комисија је оцењивала и Мериу за подстицање конкурентности која се односи на: трошкове иновација, који имају могућност директне примене и дефинисане користи у ланцу вредности производа, трошкове који се односе на трошкове инструмената, трошкове уговорних истраживања, техничког знања и патената који су купљени и лиценцирани, саветодавне услуге, оперативни трошкови, израде техничке студије изводљивости; трошкове развоја кооператива, кластера, инкубатора, улагања у опремање, зграде, имовину, трошкове запослених лица, канцеларија, оперативни трошкови, и усавршавање, са циљем заједничког наступа на трећим тржиштима или код доминантног купца; трошкове повезане са добијањем различитих међународних сертификата са циљем изласка домаћих компанија на инострана тржишта; трошкове проширења или изградње нових производних капацитета.

За реализацију мере, подстицање конкурентности, средства се могу доделити једном привредном субјекту у висини до 23.000.000,00 РСД у току три узастопне фискалне године, а та средства могу бити одобрена путем инструмената као сто су различите подстицаји и субвенције, инфраструктурним опремањем земљишта са умањењем или без накнада и кроз одрицања одрицање осталих изворних прихода јединице локалне самоуправе.

Комисија је утврдила да се наведена мера реализује у складу са правилима за доделу државне помоћи мале вредности (*de minimis*), која су прописана чл. 95-97. Уредбе. Наиме, у складу са чланом 95д Уредбе, одлуку о оправданости доделе *de minimis* државне помоћи доноси давалац и нема обавезу пријављивања ове врсте помоћи Комисији на одлучивање о дозвољености.

У вези са тим, Комисија упућује на обавезу примене чл. 95-97. Уредбе при додели *de minimis* државне помоћи, којима је, између осталог, прописано да је давалац *de minimis* државне помоћи дужан да:

- затражи од корисника *de minimis* државне помоћи да га, у писаној форми, обавести о свакој другој *de minimis* државној помоћи која му је додељена у текућој фискалној години и у претходне две фискалне године,

- у писаној форми, обавести корисника о томе да му додељује *de minimis* државну помоћ, као и о износу помоћи израженом у облику (брото) новчане противвредности помоћи коју му додељује,

- може да додели нову *de minimis* државну помоћ у складу са Уредбом тек након што утврди да то неће повећати укупан износ *de minimis* државне помоћи који је примио одређен привредни субјект (корисник) до висине која је одређена чланом 95. Уредбе и ако су испуњени остали услови предвиђени Уредбом,

- у року од 15 дана од дана доделе, Комисији и Одељењу за контролу државне помоћи у Министарству финансија, достави податке о додељеној државној помоћи по корисницима *de minimis* државне помоћи,

- води евиденцију о додељеној *de minimis* државне помоћи по појединачним корисницима *de minimis* државне помоћи, чува податке и документа о додељеној *de minimis* државне помоћи десет година од дана њихове доделе и на писани захтев Комисије достави све податке и документа о том.

На крају, Комисија напомиње да је, у овом случају, одлучивала на основу података садржаним у Пријави, у вези са којом је, за тачност, веродостојност, истинитост и потпуност података наведених у Општем обрасцу пријаве државне помоћи и пратећој документацији која чини њен саставни део, одговоран подносилац Пријаве, тј. давалац државне помоћи.

Комисија је, у складу са својим надлежностима, овом приликом само утврдила да ли је предметна државна помоћ у складу са правилима за доделу државне помоћи, у циљу заштите слободне конкуренције на тржишту, али даља контрола трошења јавних средстава и коришћење тих средстава је на даваоцу државне помоћи, који је у обавези да врши надзор да ли корисник државне помоћи троши средства у предвиђеном износу и за намену за коју су му та средства додељена, као и то да ли је корисник државне помоћи испунио своју обавезу због које су му средства и додељена и која је била предвиђена као услов за доделу државне помоћи.

У складу са наведеним, Комисија је донела одлуку као у диспозитиву.

Упутство о правном средству: Ово решење је коначно у управном поступку и против њега се може покренути управни спор у року од 30 дана од дана достављања.

ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ
Андрејка Ђурчић

Доставити:

- Граду Чачку – Градској управи за локални економски развој
- Архиви